

anmäla, att riksdagen med bifall till Eders Kungl. Maj:ts proposition, nr 310, meddelat av Eders Kungl. Maj:t äskat godkännande av den med propositionen överlämnande den 12 april 1947 mellan Sverige och Jugoslaviska Federativa Folkrepubliken träffade handelsöverenskommelsen m. m.

Stockholm den 18 juni 1947.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 307.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående anslag för budgetåret 1947/48 till statens hantverksinstitut.

(Statsutskottets utlåtande nr 155.)

Till Konungen.

Sedan Kungl. Maj:t i propositionen nr 1 dels under tionde huvudtiteln (punkterna 35—37) och dels under kapitalbudgeten (bilaga 31, punkt 1) föreslagit riksdagen att, i avbidan på särskild proposition i ämnet, beräkna visst anslag för budgetåret 1947/48 till statens hantverksinstitut, har Kungl. Maj:t i propositionen nr 153, under återopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 28 februari 1947, framlagt slutliga förslag i ämnet.

Såsom av sistnämnda proposition framgår har hantverksinstitutets verksamhet under de senare åren oavbrutet stegrats. Med hänsyn till hantverkets och småindustriens stora betydelse för näringslivet är denna utveckling i och för sig önskvärd. Då en fortsatt utbyggnad av institutet varit att emotse, har departementschefen låtit verkställa utredning rörande riktlinjerna härför och i propositionen framlagt resultatet av densamma.

I fråga om ordningen för institutets utbyggnad synes riksdagen befogat att institutets styrelse, som otvivelaktigt har bästa kontakten med av verksamheten berörda hantverksorganisationer, härvidlag får stort medinflytande. Å andra sidan är det, såsom departementschefen framhållit, önskvärt, att statsmakterna bliva i tillfälle att taga ställning till åtminstone grunddragen i styrelsens utbyggnadsprogram. Jämväl enligt riksdagens mening bör därför en plan för den fortsatta verksamheten utarbetas.

Då flertalet av institutets kurser är förlagt till institutsbyggnaden i Stockholm begränsas givetvis härigenom förutsättningarna för hantverkare och yrkesarbetare i landsorten att i önskvärd utsträckning deltaga i undervisningen. Riksdagen finner därför i likhet med departementschefen det vara ett viktigt intresse, att vidgade möjligheter beredas kursdeltagare från landsorten att utnyttja institutets undervisning. Av departementschefen i sådant syfte föreslagna åtgärder synas riksdagen välbetänkta.

I fråga om biblioteksverksamheten har utredningen framhållit, att institutets bibliotek icke, såsom instruktionen förutsatte, kommit att fylla funktionen som ett "centralt yrkesbibliotek" utan mera blivit ett specialbibliotek för institutets

befattningshavare. Åtgärder borde därför enligt utredningens mening vidtagas för att popularisera biblioteksverksamheten bland hantverkarna. Riksdagen vill helt ansluta sig till denna uppfattning.

I fråga om de allmänna riktlinjerna i övrigt för institutets fortsatta verksamhet har vad departementschefen härutinnan anfört och föreslagit icke givit riksdagen anledning till särskilt uttalande.

Enligt förslaget skulle staten utan kostnad för hantverket tillhandahålla erforderliga lokaler samt ikläda sig ansvaret för de allmänna administrationskostnaderna. Till övriga kostnader, omfattande bland annat utgifter för löner åt konsulenter, skulle staten lämna endast ett allmänt, till beloppet maximerat bidrag, medan återstoden av dessa kostnader skulle bestridas med institutets egna inkomster och bidragen från näringsorganisationerna. De sålunda förordade principerna för kostnadsfördelningen synas riksdagen godtagbara. Det samma gäller även föreslagna former för medelsanvisningen.

I fråga om personalorganisationen vid institutet och medelsanvisningen under avlöningsanslaget har riksdagen ingen erinran att framställa mot förslaget. Framhållas må, att här avses allenast helt statsavlönad personal. Riksdagen har anvisat medel till vissa omkostnader och till bidrag till kursverksamheten m. m. i enlighet med Kungl. Maj:ts förslag.

En utökning av institutets kursverksamhet har ansetts möjlig utan utbyggnad av befintliga lokalutrymmen. En viss omdisposition av lokalerna har dock ansetts önskvärd, vilket medför vissa kostnader för ombyggnad samt utrustning och inredning. Mot härför äskade anslag har riksdagen icke något att erinra.

Under återopande av det anförda får riksdagen anmäla, att riksdagen *dels* bemyndigat Kungl. Maj:t att vidtaga de ändringar i personalförteckningen för statens hantverksinstitut, som betingas av vad departementschefen i statsrådsprotokollet över handelsärenden för den 28 februari 1947 anfört,

dels godkänt följande avlöningsstat för statens hantverksinstitut, att tillämpas tills vidare från och med budgetåret 1947/48:

Avlöningsstat.

1. Avlöningar till ordinarie tjänstemän, <i>förslagsvis</i>	kronor	94 500
2. Arvoden och särskilda ersättningar, bestämda av Kungl. Maj:t	„	5 000
3. Avlöningar till övrig icke-ordinarie personal	„	116 400
4. Rörligt tillägg, <i>förslagsvis</i>	„	12 400
	Summa kronor	228 300,

dels ock för budgetåret 1947/48 ej mindre under tionde huvudtiteln anvisat till Statens hantverksinstitut: Avlöningar till viss personal ett förslagsanslag av 228 300 kronor, till Statens hantverksinstitut: Vissa omkostnader ett förslagsanslag av 31 000 kronor, till Statens hantverksinstitut: Bidrag till kursverksamheten m. m. ett reservationsanslag av 160 000 kronor samt till Statens hantverksinstitut: Utrustning och inredning ett reservationsanslag av 70 000 kronor, än även under statens allmänna fastighetsfond till Ombyggnadsarbeten vid statens hantverksinstitut anvisat ett investeringsanslag av 85 000 kronor.

Stockholm den 10 juni 1947.

Med undersåtlig vördnad.